

KATOLIŠKI GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Poštno ček. račun: št. 9-12410

Cena: Posamezna št. L 15
Naročnina: Mesečna L 65
Za inozemstvo: Mesečno L 100

Leto I. - Štev. 35

Gorica - 28. septembra 1949 - Trst

Izhaja vsako sredo

Slovenske srednje šole in šolske oblasti

Ministrski predsednik De Gasperi je imel pred nedavnim v Bocnu govor, v katerem je obravnaval vprašanje sožitja in sodelovanja med Italijani in nemško narodno skupnostjo na južnem Tirolskem. Poudaril je svojo iskreno željo, da bi do tega sodelovanja in razumevanja prišlo, ter podčrtal potrebo, da pri tem sodeluje javno mnenje, zlasti časopisje. »Meni je težko« je rekel predsednik, »kadar dvomijo o naši odkritosrčni želji po lojalnem sodelovanju med narodnimi skupinami... Zelim, da bi se duh razumevanja razširil tudi v javno mnenje, v tisk, na javne manifestacije. To pravim posebno onim, ki so, bolj kot je potrebno, zaskrbljeni za narodno obrambo na meji.« (Je-li Lunedi bral te besede?) Narodni manjšini je rekel še posebej: »Tukaj je Italija in imamo demokratično vlado, ki je odprta vsem; parlament je prav tako odprt vsem; vrata ministrov so tudi odprta vsem. Če se gode krivice, jih je treba popraviti; prosite, trkajte, imejte potrpljenje, kakor ga moramo imeti vsi.«

Ob teh besedah ministrskega predsednika, ki, upajmo, ne veljajo samo za tirolske Nemce, temveč tudi za goriske Slovence, nam uhaja misel na razmere v naši deželi, posebno na šolskem polju. De Gasperi je dejal: »Odkritosrčno želimo lojalno sodelovanje med narodnimi skupinami.« Na Gorškem tega lojalnega sodelovanja na šolskem polju ne vidimo, da molčimo o drugih zadevah. Ne vidimo ga: 1. ker se kljub ponovnim in svetim zagotovilom tudi od najvišjih državnih oblasti v deželi še vedno niso uzakonile naše šole; 2. ker se na neobjavljen način vrši lov na slovenske otroke pri vpisovanju v šole; 3. ker se nedemokratično dela razlika med slovenskimi solami in italijanskimi ter se da je videti, da so prve manjvredne. To se zlasti vidi v postopanju šol. skrb-

ništva, ki ne dovoli, da bi slovenski otroci, ki nimajo staršev bivajočih v Italiji, smeli obiskovati slovenske šole; zahtevalo je celo, da so oni, ki so bili že vpisani, morali izstopiti. To je nedemokratično in nekrščansko. Nedemokratično je zato, ker jemlje slovenski šoli pravico, ki jo priznava italijanski, saj vemo, da bi take otroke z obema rokama sprejeli na italijanskih šolah. Ne krščansko je pa zato, ker jemlje slovenskim katoliškim staršem vsako možnost dati svojim otrokom dobro krščansko in demokratično vzgojo, ki je v domači državi na žalost ne morejo dobiti. Nam se zdi, da je tako postopanje pristojnih šolskih oblasti huda žalitev demokratičnih in krščanskih načel, ki danes v Italiji vladajo. Vemo, zakaj tako postopajo! Boje se, da bi otroci iz Južnega Tirola pomagali dvigniti število dijakov na slovenskih šolah v Italiji. Prazen strah, ki živi od nestrpnosti. Ali ni dobro delo, rešiti nekaj otrok pred komunistično vzgojo? Toda še strah je smešen, saj dokazuje statistika, da gre le za nekaj maloštevilnih primerov na vseh slovenskih srednjih šolah v Gorici. Ozkosrčni nacionalizem, ki širi po nestrpnem časopisju, ne pusti šol. oblastem v Gorici, da bi bile demokratične, pravične in krščanske pri vprašanju slovenskega šolstva.

De Gasperi je dejal: »Če se gode krivice, jih je treba popraviti.« In tukaj, gospodje, se godi krivica slovenskim narodnim manjšini in se krši načelo demokracije. Zato zaupamo, da se bodo upoštevale besede ministrskega predsednika in krivica popravila: slovenske šole v Italiji morajo dobiti zakonito priznanje in dovoljenje, da jih smejo obiskovati vsi oni dijaki, ki imajo pogoje, da obiskujejo kako italijansko srednjo šolo. Tako bo Italija izpričala, da je demokratična, pravična in krščanska.

glavne skupščine. Od 59 glasov je za njega glasovalo 53 glasov. Edini drugi kandidat je bil Vladimir Klementis, čehoslovaški zunanji minister, ki je dobil pet glasov.

Predsednik Romulo je v svojem nastopnem govoru izjavil, da ta glavna skupščina zaseda v času, ko je nastal preokret v povojnih mednarodnih odnosih, in je izrazil upanje, da si bo ta skupščina pridobila naslov »skupščine miru«. Izvolili so tudi predsednike šestih glavnih odborov skupščine. Glavna skupščina ima razen predsednika tudi sedem podpredsednikov. Pet podpredsedniških mest pripada petim velesilam, in sicer Angliji, Franciji, Združenim državam, Sovjetski zvezi in Kitajski. Za ostala dva podpredsedniška mesta sta bila izvoljena zastopnika Brazilije in Pakistana. Dejstvo, da je kandidat Sovjetske zveze Klementis dobil le 5 glasov, dovaja časnika-je do domneve, da Jugoslavija ni podprla kandidata sovjetskega bloka. Dozdaj so kandidati vzhodne Evrope dobivali običajno 6 glasov.

Politični proces na Ogrskem

Proces proti bivšemu zunanjemu ministru in madžarskemu komunistu št. 2 Laszlu Rajku je bil 24. t. m. zaključen. Od osmih obtožencev so bili Raik in dva soobtoženca obsojeni na vešala, dva na do smrtno kazen, eden pa na devet let. General Palfy, bivši poveljnik ogrske vojske in neki polkovnik prideta pred vojaško sodišče. Vse obtoženci so priznali, da so bili zapleteni v zaroto proti sedanjemu režimu, katerega so hoteli odstraniti s pomočjo Združenih držav in Tita. Obtoženci so vse brez pridržka priznali in spravili s svojo »odkritosrčnostjo« skoro v zadrego obtožbo in svoje zagovornike. Zlasti o sodelovanju s Titom in Rankovčem: so vse podrobno povedali, da je bil prav očiten namen: udariti Tita in njegov režim. Ob zaključku procesa je zato izročil Tito ogrskemu poslaniku v Beogradu noto, v kateri trdi, da sta Sovjetska zveza in Madžarska z Rajkovim procesom organizirala komplot proti sedanjemu jugoslovanskemu režimu, katerega hočeta nadomestiti z »uslužnim« kot v drugih satelitskih državah.

Titovo časopisje, tudi tisto, ki vedri na Primorskem, je zaradi postopanja ogrskih komunistov divje in označuje Rajkov proces za justični škandal. Pri tem pa to časopisje pozablja, da so jugoslovanski komunisti prav taki zločinski mojstri v prirejanju procesov kot njihovi ogrski tovariši. Tudi v Ljubljani in Zagrebu smo doživeli procese, na katerih so obtoženci vse priznali, se obtoževali in prosili za »zasluženo« kazen. Kako je bilo z nadškofom Stepincem, prof. Bitencem in drugimi? Komunist menja barvo, značaja pa ne.

Avstrijska mirovna pogodba

Namestniki zunanjih ministrov štirih velesil, ki pripravljajo avstrijsko mirovno pogodbo, so se ob koncu minulega tedna zopet sestali v New Yorku, da bi zadevo spravili h kraju. Zaradi sovjetske nepopustljivosti je bila pa seja po 4 urni debati brez uspeha zaključena.

Svet »štirih velikih«

Zunanje ministrstvo Združenih držav je obvestilo, da se bo v kratkem sestel svet štirih zunanjih ministrov, ki bo sku-

sal rešiti vprašanje avstrijske mirovne pogodbe.

Na glavni skupščini Združenih narodov je prejšnji teden govoril tudi sovjetski minister Višinski. Po ostrih napadih na zapadne velesile je sprožil predlog, da bi vseh pet svetovnih velesil sklenilo »zvezo miru«. Zaradi tega predloga pričakuje politična javnost, da se bo na sestanku štirih zunanjih ministrov govorilo, čeprav neuradno, tudi o drugih vprašanjih in ne samo o avstrijski mirovni pogodbi.

Iz življenja Cerkve

Sestre sv. Cirila in Metoda

Kongregacijo sester sv. Cirila in Metoda je osnoval pok. olomuški nadškof msgr. Leopold Prečan. Pravila je odobrila sv. stolica leta 1927, prvo materno hišo pa je otvoril nadškof Prečan na praznik rojstva Marijinega leta 1928. Nova kongregacija ima za namen vzgojo ženske mladine ter podpiranje dela za zedinjenje vseh Slovanov v pravi Cerkvi. Kongregacija vzdržuje šole za dekleta, vzgaja jih za delo med pravoslavnimi Slovani, podpira duhovne vaje, moli za duhovniške poklice in za zedinjenje. Do sedaj imajo sestre tri lastne samostane in vodijo tri druge zavode: »Stojanov« na Velehradu, »Sušilov koleg« v Brnu in penzionat »Caritas« v Pragi. V Brnu imajo sestre tudi svojo notranjo gimnazijo. Delo sester je nad vse hvalevredno. Kako se jim godi sedaj pod komunistično diktaturo, pa nam ni znano.

Diplomati molijo

Sklenili so, da bodo vsa zasedanja Združenih narodov začeli in končali z eno minuto molka, ki naj služi vsakemu za molitev in premišljevanje.

Četrti kongres katoliških zdravnikov

V Rimu se vrši te dni četrti mednarodni kongres katoliških zdravnikov, ki ima svoje seje v palači Venezia. Na programu so razna vprašanja zdravniške vede, ki zadevajo tudi zdravniško vest. V četrtek bo zdravniške sprejel sv. oče v posebni avdienci, nato bodo šli v Neapelj, da si ogledajo mesto in okolico.

Cerkev na Čehoslovaškem v zadnjem mesecu

V mesecu avgustu je bil najznačilnejši dogodek v življenju katol. cerkve na Čehoslovaškem škofovska konferenca v Trnavi na Slovaškem. Ob zaključku konference so škofoje dali izjavo o pogojih za sodelovanje z državnim režimom. Poročilo pravi: »Čehoslovaški škofoje zbrani na konferenci v Trnavi so dne 14. avg. poslali vladi spomenico, ki v njej najprej ugotavljajo zaskrbljenost

vernikov zaradi protikatoliških korakov vlade ter zaradi rovarjenja »kat. akcije« ter stavijo vladi sledeče pogoje za vzpostavitev novih razgovorov z vlado: 1. Katoliški nauk se mora spoštovati v besedah in dejanjih; 2. vlada bo priznala v verskih stvareh oblast papeža in škofov, ki so papežu pokorni; 3. vsi ukrepi, ki omejujejo ali ogrožajo versko svobodo v državi, bodo preklicani.«

Vladin odgovor je bil, da so postavili pod policijsko nadzorstvo še olomuškega nadškofa Matocho in da skoro ni dneva, da bi ne zapri kakega duhovnika ali redovnika.

Sveta služkinja

Veliko pozornost vzbuja v katoliškem svetu svetniški proces Angele Salavov. Bila je preprosta služabnica, ki se je rodila na Poljskem kot enajsti otrok vaškega kovača. V šolo je hodila samo dve leti, nato je morala pomagati doma pri delu, dokler ni šla služiti v Krakov, ko ji je bilo 16 let. Od drugih služkinj se ni razlikovala v ničemer kot samo po svoji naravi nadarjenosti in globoki veri. V prostem času je zelo rada brala knjige verske vsebine ter si prizadevala vedno, da je bilo njeno življenje skladno z njeno vero. Služkinje so jo imele za svojo dobro mamico. Zase ni potrebovala ničesar. Kar je zaslužila, je razdelila siromakom. V prvi svetovni vojni je skrbela za ranjence in ujetnike. Umrla je 12. marca 1922. Bila je tretjerednica sv. Frančiška. Letos so njene ostanke prenesli v cerkev trpljenja Gospodovega v Krakovu.

Si-li še sin matere sv. Cerkve, ali si odpadnik? Pomagaš li graditi kraljestvo božje na zemlji, ali je pomagati podirati

O tem najdeš točen odgovor v dekretih sv. oficija, ki so izšli tiskani v slovenskem jeziku. Dobiš jih pri svojem dušnem pastirju, pa tudi pri upravi Katoliškega glasa v Gorici. Izvod stane 10 lir.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Razgled po svetu

Sovjeti imajo atomsko bombo

Predsednik Truman je v petek 23. septembra na posebni tiskovni konferenci izjavil, da ima vlada Združenih držav jasne dokaze, da je bila zadnje tedne v Sovjetski zvezi atomska eksplozija. Neuradni viri pravijo, da so bile celo tri eksplozije, in sicer eksplozije atomske bombe. Iz tega torej jasno sledi, da imajo Sovjeti atomsko bombo. Kaj takega je bilo pričakovati, saj že dolgo ni več skrivnost, kako se atomska sila proizvaja. Skrivnost je bila le, kako se da to silo ukrotiti, jo spraviti v posebno bombo, in doseči, da eksplozira takrat, kadar si to želimo. Zdaj mora torej svet računati z dejstvom, da imata oba nasprotujoča si tabora eno najstrašnejših orožij, ki bi ga gotovo uporabila, ako bi prišlo do kakšnega oboroženega spopada. Go-

tovo je sicer, da so ameriške bombe popolnejše, in da jih ima Amerika že veliko na razpolago in da nihče ne ve, ali Sovjeti svojo bombo že lahko uporabljajo, toda to je le vprašanje kratkega časa. Zdaj bo zavzelo tekmovalstvo drugo smer: kdo bo imel več bomb in močnejše. Edina rešitev, ki bi odvrnila svetovno katastrofo, bi bila, da bi se vse države sporazumele, da atomske bombe ne bodo uporabljale v vojni, kajti sicer se lahko človeštvo samo uniči.

Glavna skupščina Združenih narodov

Kakor smo zadnjič kratko poročali, se je v začetku prejšnjega tedna pričela na sedežu Organizacije združenih narodov v bližini New Yorka 4. glavna skupščina. Vodja filipinske delegacije Carlos P. Romulo je bil izvoljen s pretežno večino glasov za predsednika četrte

SEDEMNAJSTA NED. PO BINKOŠTII

Iz svetega evangelija po Mateju

Tisti čas so se sešli pri Jezusu farizeji in nekdo izmed njih, ki je bil učitelj postave, ga je hotel skušati in ga je vprašal: »Učenik, katera je največja zapoved v postavi?« Jezus mu je odgovoril: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.« — Ko so pa bili farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal: »Kaj se vam zdi o Kristusu, čigav sin je?« Odgovore mu: »Davidov«. Reče jim: »Kako ga torej v duhu David imenuje Gospoda, ko pravi: Gospod je rekel mojemu Gospodu: Sedi na mojo desnico, dokler ne položim tvojih sovražnikov za podnožje tvojih nog. Če ga torej David imenuje Gospoda, kako je njegov sin?« In nobeiden mu ni mogel odgovoriti in od tega dne se ga tudi nihče ni več drznil še kaj vprašati.

V Mojzesovi postavi je bilo deset zapovedi, ki jih poučen kristjan pozna iz katekizma. Te zapovedi izrekajo kratko in jedrnatost vse dolžnosti, ki jih človeška duša že po svoji naravi občuti in spozna, čeprav ne vselej dovolj jasno in trdno. Božje razodetje prihaja naši slabosti na pomoč. Razodete zapovedi torej samo jasno izrekajo naravni zakon (postavo). Pa tudi teh deset zapovedi se da še bolj na kratko povzeti v postavo ljubezni. Iz tega sledi, da je ljubezen do Boga in do bližnjega zahteva naravnega prava. Kdor greši proti nji, greši proti naravi.

Brezboštvo je potemtakem protinaravno. Upira se zdravi pameti, katera pri svojem razmišljanju o svetu na vseh stopnjah znanstvenega razvoja zahteva na problem stvarnika. Človeku je naravno priznavati Boga nad seboj.

Toda ni dovolj samo teoretsko priznavati, da biva Bog stvarnik. To priznava tudi hudič, kajti njegov angelski um je tako jasnoviden, da niti za hip ne podvomi o božjem bivanju. Pa on Boga sovraži, ker je njegova volja sprijena. Bog zahteva, naj ga njegove stvari časte: dobri angeli, kakor je primerno angelski naravi, človek, kakor je primerno človeški naravi. Človek ima najprej um; z umom naj reče: »Priznavam Boga nad seboj kot stvarnika vseh stvari«. Človek ima pravo voljo; z voljo naj odloči: »Bog je moj gospodar, njegova volja je nad mojo«. Človek ima tudi čustva, srce; s srcem naj reče: »Rad imam Boga, ker je dober, ljubim ga, ker je v njem neskončna lepota in svetost«.

Jezus pa zahteva ne samo neko mlačno in površno ljubezen do Boga. On pravi, da moramo Boga ljubiti »z vsem srcem in vso dušo in vsem mišljenjem«. Veliki svetniki so res tudi čustveno ljubili Boga s čudovito gorečnostjo. Tako berno n. pr. o sv. Frančišku ali o sv. Filipu Neriju. Poprečni kristjan se ne more povzpeti tako visoko v svetih čustvih; posta-

hotno ljubezen ljudem: »Boga ni nikoli nihče videl; ako se med seboj ljubimo, je Bog v nas in je njegova ljubezen v nas popolna«. (1 Jan. 4,12).

Zdaj tudi bolje razumemo, zakaj je Jezus k postavi o ljubezni do Boga brž dodejal postavo o ljubezni do bližnjega in je obe zvaril v eno samo.

V nevarnosti smo dandanes, da bi se od popolne krščanske postave vrnil nazaj k starojuzdovski in poganski, katera pravi: »Ljubi svojega prijatelja in sovraži svojega sovražnika«. Razne divje stranke so v ti naši dobi oznanjevale in še oznanjujejo sovražstvo. Ti nauki in tako lujskanje je delo hudobnega duha. Kristjan, kadar slišiš koga oznanjevati sovražstvo, beži proč! Koliko duš je bilo nesrečnih, ker so poslušale peklenščakovo šolo! Celi narodi so nesrečni, ker ne znajo več te osnovne krščanske postave.

Socialna šola

Z današnjim člankom zaključujemo vrsto sestavkov o osnovnih načelih krščanskega socialnega nauka, kakor izhaja iz papeških socialnih okrožnic. Upamo, da bodo ti sestavki lahko služili kot izhodišče vsem tistim, ki se hočejo poglobiti v socialni študij ali osnovati socialne krožke.

Zdaj pa še nekaj zaključkov: Cerkev in država sta popolni družbi. Cerkev vodi ljudi k nadnaravnemu, večnemu cilju, država pa skrbi za njihovo časno blaginjo. Toda Cerkev v svojem delu ni omejena samo na posvečevanje duš, marveč mora vnašati svojega duha v socialne organizacije in javne ustanove. Kristusovo socialno kraljestvo ni zgolj v tem, da kaka država sprejme njegovo Sveto Ime v svojo ustavo ali če naslika Srce Jezusovo na svojo državno zastavo. Ta zunanja dejanja so odlična in potrebna, niso pa zadostna. Pravo Kristusovo socialno kraljestvo bo zavladalo, če bodo njegove svetle postave, njegova pravičnost in ljubezen prežele vse družbeno življenje. Zato pa so potrebna dejanja.

Zavoljo tega nihče ne more reči, da bi bilo katolištvo kak politični sistem, saj vidimo, da raste, dela in se razvija v vseh demokratičnih državah brez ozira na način njihove vladavine. Še več, obdrža se celo v najhujših diktaturah, čeprav večkrat za ceno velikih žrtev in tudi mučeništva. Katolištvo tudi ni nikak znanstveni sistem. Niti katoliška cerkev, niti evangelij nimajo namena reševati znanstvena, fizična, kemična ali socialna vprašanja. Katolištvo tudi ni zgolj gospodarski sistem, saj so se pred njegovimi očmi v devetnajstih stoletjih vrstili najrazličnejši gospodarski sistemi od suženjstva, tlačanstva, srednjeveških cehov ter moderne kapitalizma do komunizma. Vse te sisteme je preživel in bo prav gotovo preživel še druge, ki bodo prišli. Krščanstvu gre le zato, da skuša na vsak sistem blagodejno vplivati v luči verskih, moralnih in socialnih načel.

Katolištvo je vera. Ono vidi v človeku najprej njegovo dušo in njegovo vest ter človekovo osebno dostojanstvo, torej lastnosti, ki imajo svojo vrednost same po sebi, neodvisno od političnega, socialnega in gospodarskega okolja. Krščanstvo proglašja neskončno vrednost

teh lastnosti, njihovo svobodo in enakost ljudi pred Bogom. Katolištvo nudi ljudem dvojni zaklad, to je zaklad resnice, ki ga je prinesel njegov božji ustanovitelj Jezus Kristus in zaklad božje milosti, ki ga je on zaslužil za grešno človeštvo. Katolištvo družni vse ljudi v veliko občestvo ki sega preko narodnih in državnih meja, ki vključuje vse narode in države. Poleg svojega pglavitnega dela za posvečevanje duš pa hoče Cerkev pronicati v vse zasebno in javno življenje ter ga prepojit s svojim verskim in moralnim naukom. Iz stoletne zgodovine vidimo, da Cerkev pri tem delu ne sprašuje, kako je kaka država organizirana, kakšno obliko ima, pač pa, ali izpolnjuje postave pravičnosti in ljubezni.

Vse naravne in nadnaravne organizacije, o katerih smo govorili, imajo vsaka svoj cilj in svojo avtonomijo. Ker pa imajo vse opravka s človekom, ki ima telo in dušo, morajo svoje delovanje urediti po taki lestvici vrednot, ki daje prednost nadnaravnim vrednotam pred naravnimi vrednotami in gledati na to, da bo lahko vsak človek dosegel svoj tostranski in svoj onostranski smoter.

Če se bo človeštvo ravnalo po teh načelih, se bodo uresničile besede svetega Pavla, ki je rekel: »Vse je vaše... in vi ste Kristusovi, Kristus pa je božji«.

Koledar za prihodnji teden

2. oktobra. NEDELJA. Sedemnajsta pobinkoštna. — Rožnovenska. — Praznik angelov varuhov.

3. PONEDELJEK. Mala Terezija. Njeno samostansko ime je bilo Terezija Deteta Jezusa. Zivela je kot karmeličanka v mestu Lisieux (Lizjé) na Francoskem. Umrla je, 24 let stara, leta 1897. Za svetnico je bila proglašena (kanonizirana) 1. 1925. Postavljena je bila tudi za posebno zavetnico katoliških misijonov med neverniki. Svoje življenje je na zahtevo predstojnikov sama napisala v knjigi »Zgodbe moje duše«. Letos so izdali v Franciji tudi vsa njena pisma v posebni knjigi.

4. TOREK. Frančišek Asiški. — Edvin, kralj.

5. SREDA. Placid in tovariši, muč.

6. ČETRTEK. Bruno, spozn., ustanovitelj kartuzijancev.

7. PETEK. Marija, kraljica rožnega venca. — Ves mesec oktober je posvečen molitvi rožnega venca.

8. SOBOTA. Brigita, kraljica vd.

Ob slovesu Govor trž. škofa pri Marijinem slavu na Opčinah

Dragi verniki!

Od župnije do župnije je romana Marija; kot dobra mati je hodila, da bi obiskala svoje otroke. Vsaki župniji je prinesla svoj nasmeh in svojo besedo. Rada bi bila stopila v vsako hišo, približala bi se bila rada vsakemu srcu. Mnogo njenih otrok ji je šlo naproti, drugi pa so ostali daleč proč. Toda za vsakega je imela svoj blagoslov.

Ob sklepu teh njenih obiskov se ji hočemo danes zahvaliti za vse dobro, ki nam ga je dala na tem potovanju. Njej se izročamo, njenemu materinemu srcu, ki ne pozablja in ne zapušča svojih otrok.

Obljubljam o zvestobo in ljubezen.

Zvestobo! Pobožno bomo molili svetli rožni venec, ki ga je sama učila. Vse v našem življenju mora postati vredno te nebeške Matere: naši pogovori, naše zabave, naša dejanja in naše vedenje. V vsaki naši družini bo ona mati in kraljica. Zvesti bomo sveti Cerkvi, saj je v sveti Cerkvi tudi Marija. Kakor je bila med Jezusovimi apostoli in učenci, ki so bili zbrani kot prva Cerkev v dvo-

rani zadnje večerje in pričakovali svetega Duha, tako je ostala v Cerkvi skozi vsa stoletja.

Obljubljam o ljubezen! Naša ljubezen naj bo odkritosrčna in dejavna. Če pa ljubimo Marijo, bomo poslušali njeno naročilo. V Lurdu in v Fatimi je naročila, naj ljudje molijo in delajo pokoro. Spremenili bomo torej svoje življenje in ne bomo več toliko žalili Jezusa. Odgovorili bomo Mariji z bojem proti grehu. Ona nam namreč pravi: dovolj je grehov, za katere je Jezus umrl na križu, in ki so vzrok vsega hudega.

Pokore je treba! Imejmo radi žrtve. Sprejmimo radi križ, kakor ga je sprejel Jezus, in nosimo ga vsak dan skupaj z njim.

Če ljubimo Marijo, si bomo prizadevali, da bo naše življenje dobro in krščansko. Bodimo ponižni, čisti, ljubeznivi do svojih bratov.

Nosili bomo Jezusa v svojih srcih. In kjer je Jezus, tam vladata ljubezen in mir.

To želi od nas Mati božja in to ji danes tudi slovesno obljubljam.

Marija naj vam povrne!

V četrtek 22. septembra se je zadnjič sestal odbor za Marijino romanje. Odbor, ki ga sestavljajo g. kanonik Kramarič in župni upravitelji iz Doline, Bazovice, Sv. Križa in Kontovelja, sporoča javnosti sledeče:

1. Dvakrat na leto se priredi na Opčinah skupno romanje. V majniku za katoliške organizacije in v septembru na prvo nedeljo po Marijinem rojstvu za vse. Pri jesenskem shodu bo vedno slovesna procesija s kipom fatimske Matere božje.

2. Vsaka župnija naj si nabavi manjši kip fatimske Marije, da se tako poživijo pobožnost prvih sobot in se v danih razmerah začne posvečevanje družin Marijinemu brezmadežnemu srcu. Ker so slovenske župnijske blagajne zelo revne, zato bi bilo prav, da bi premožnejši verniki nabavili sami kip fatimske Marije za svojo cerkev.

3. Na vsako prvo soboto v mesecu in na vse Marijine praznike obnavljamo posvetilno molitev. Zato skrbno spravljajte listič s posvetilno molitvijo.

4. Posamezne župnije ali organizacije naj same prirejajo romanja k fatimski Materi božji na Opčine. Trenutno opensko cerkev še popravljajo, zato naj obiskovalci potrpijo. Za vsako javno božjo službo v openski cerkvi naj se romarji obrnejo na openski župni urad, (telefon: 21 - 113).

Marijini častilci!

Ko bodo zanamci presojali našo povojno zgodovino, se bodo morali ustaviti ob dveh velikih dejstvih:

1. Primorsko ljudstvo je po drugi svetovni vojni zelo zapeljal in zmotil brezbožni komunizem. Zgodovinski dokaz za to so volitve 1. 1949.

2. Primorsko ljudstvo se je istega leta začelo vračati nazaj k Bogu — po Mariji. Slovesno romanje fatimske Matere božje po naših župnijah pomeni zač-

tek Marijine zmage, pomeni uro, ko je naše ljudstvo začelo odpirati oči in se ponovno pogledu svojih vernih očetov oklepiti svete katoliške cerkve.

Po tej zgodovinski ugotovitvi se prav vsi duhovniki in verniki zahvaljujemo našemu Odrašniku, da smo mogli v tem usodnem času njegovi in naši materi pripraviti tako veliko in tako lepo zmagoslavje! — Odbor pa smatra za svojo dolžnost, da se javno zahvali vsem, ki so pri tem Marijinem zmagoslavnem delu kakor koli sodelovali.

Zahvaljujemo se v imenu vseh vernikov prevzvišenemu g. škofu, ki so tako radostno prihitali med nas na Opčine in s svojo prisotnostjo povzdignili naš praznik. — Iskreno se zahvaljujemo ravnateljstvu Radija Trst II, ki je ves mesec teko neutrudno prinašal obvestila in poročila ter v Dolini posnel za četrtturno oddajo sprejem Marijinega kipa. — Zahvaljujemo se gg. misijonarjem, ki so spremljali Mater božjo in glasili njeno slavo na prižnicah in zlasti še v spovednicah. — Zahvaljujemo se vodstvu policije, ki je vespovsod tako vzorno skrbelo za red. — Zahvaljujemo se cerkvenim pevcom, zakristanom, cerkvenim starešinom, našim strežnikom, vsem, ki ste postavljali slavoloke, spletili vence, krasili cerkve in tako s skupnimi močmi pripravili prav lepe sprejeme Materi božji. — Zahvaljujemo se mnogim vernikom iz Trsta in z dežele, ki so tako vneto in vztrajno spremljali Marijo na njeni romarski poti. Koliko lepega zgleda, navdušenja in novih pobud je rodila prav vaš navzočnost!

Kongres naših katoliških organizacij v Dolini 9. oktobra boji mogočni amen (tako se zgoditi) za to marijansko leto 1949, ki naj nas srečno pripelje v sveto leto Gospodovo 1950!

Odbor

